

ZA 27 SEP

foto: Griet De Cort

SONICO

PIAZZOLLA-ROVIRA: THE EDGE OF TANGO

SPOT/DE OOSTERPOORT

PROGRAMMA & BEZETTING

OCTETO LA PLATA

bandoneon: Lysandre Donoso | viool: Stephen Meyer & Daniel Hurtado Jimenez | altviool: Bartosz Korus
cello: Guillaume Lagravière | contrabas: Ariel Eberstein
piano: Ivo De Greef

Astor Piazzolla (1921-1992)

Nonino (arr. Rovira)

Tango del Ángel (arr. Rovira)

Enrique Lannoo (1940)

A Horacio Paz (arr. Rovira)

Julián Plaza (1928-2003)

Nostálgico (arr. Rovira)

Armando Pontier (1917-1983)

A los Amigos (arr. Rovira)

Eduardo Rovira (1925-1980)

Preludio de la guitarra abandonada

Astor Piazzolla

Melancólico Buenos Aires (arr. Rovira)

OCTETO BUENOS AIRES

bandoneon: Lysandre Donoso & Carmela Delgado
viool: Stephen Meyer & Daniel Hurtado Jimenez
cello: Guillaume Lagravière | gitaar: Alejandro Schwarz
contrabas: Ariel Eberstein | piano: Ivo De Greef

Astor Piazzolla

Marrón y Azul

Pedro Maffia (1899-1967)

Taconeando (arr. Piazzolla)

Julio De Caro (1899-1980)

Tierra Querida (arr. Piazzolla)

Rosendo Mendizábal (1868-1913)

El Entrerriano (arr. Piazzolla)

Juan Carlos Cobián (1888-1953)

Los Mareados (arr. Piazzolla)

Astor Piazzolla

Tango Ballet

Horacio Salgán (1916-2016)

A Fuego Lento (arr. Piazzolla)

AFTERPARTY

*In samenwerking met Stichting Tango Argentino Groningen
kan er na het concert tango gedanst worden.*

Nu en dan duiken in de muziekgeschiedenis immens getalenteerde muzikanten of componisten op die tijdens hun leven niet de erkenning kregen die ze verdienen. Voor de tango geldt dat ongetwijfeld voor Eduardo Rovira (1925-1980). Misschien omdat hij niet oud werd, wellicht omdat hij een tijd- en landgenoot was van Astor Piazzolla, maar het visionaire werk van Rovira lijkt langzaam in de vergetelheid te raken. Niet als het aan het Vlaamse tango-orkest Sonico ligt, dat Rovira's werk onvermoeibaar onder de aandacht brengt.

Tot midden jaren vijftig was de tango niet veel meer dan Argentijnse café- en dansmuziek, tot zowel Piazzolla als Rovira de boel begonnen op te schudden. In 1955 legde Piazzolla met zijn Octeto Buenos Aires de hoeksteen voor het ontstaan van moderne tango. Een jaar later sloot Rovira zich aan bij het Octeto La Plata, waar hij de arrangementen schreef en bandoneon speelde. Rovira sloeg een onafhankelijk en radicaal origineel pad in, dat hem duidelijk onderscheidde van Piazzolla.

Vaak wordt beweerd dat er een zekere rivaliteit tussen deze twee pioniers van de tango nuevo heerste. Nog altijd wordt heftig gediscussieerd over wie nu de grootste vernieuwer was. Deze vraag vormde het uitgangspunt voor het in 2021 verschenen dubbelalbum van Sonico: *Piazzolla-Rovira: The Edge of Tango*. De muziek van het Octeto Buenos Aires werd weer tot leven gebracht, ondanks dat Piazzolla de partituren had verbrand. De arrangementen van Rovira waren verloren gegaan bij een overstroming, maar werden door Sonico gereconstrueerd. De groep, die begon als een kwartet, bestaat inmiddels uit tien gedreven muzikanten en is een van de weinige moderne tango-orkesten die in Europa actief zijn. *"Sonico is dedicated to bringing Rovira's work to a wider audience. For those who pleasure in Piazzolla's music, Rovira's should prove similarly gratifying, if not a revelation."* (Gramophone magazine)

Vanavond worden de muziek, de arrangementen en de bands van beide maestro's naast elkaar geplaatst en hoor je dat ze ieder op hun eigen manier de tango van vers bloed voorzagen.